

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9969

гр. София, 06.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в закрито заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110125330 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Гражданското дело е образувано по повод предявени осъдителни иски от „Тесдо“ ООД срещу „Сити Кеш“ ООД.

Производството по делото е приключило с решение № 21436 от 29.12.2023г., с което предявените иски са частично уважени.

Постъпила е също молба по реда на чл. 248 ГПК от юрк. Андреева – представител на „Тесдо“ ООД, с искане да се измени посоченото по-горе решение в частта на разноските, присъдени нему. В молбата се твърди, че разноските за юрисконсултско възнаграждение следва да се присъдят поотделно за всеки иск, както и че наредбата предвижда по-високо възнаграждение.

Препис от молбата, на основание чл. 248, ал. 2 ГПК, е изпратен на насрещната страна. В указания срок е постъпило становище, в което се обосновава нейната неоснователност.

Настоящия съдебен състав, след като се запозна с направеното в молбата искане и доводите в постъпилото становище, намира за установено следното:

Молбата е подадена в законоустановения срок, от легитимирана страна, имаща право да иска изменение на определението в частта за разноските, поради което се явява процесуално допустима. Списък по чл. 80 ГПК е необходим, тъй като ищецът иска изменение на съдебния акт досежно присъдените нему разноси, какъвто списък се съдържа по делото /л.417/.

Разгледана по същество, молбата е частично основателна.

С оглед изхода на делото разноси се дължат на ищеца, както е посочено и в крайния съдебен акт, съгласно правилата на чл. 78, ал. 3 ГПК. Изводът, че разноси се дължат на ищеца, се обосновава с приетото в мотивите на акта за основателност на част от предявените иск.

Както е посочено, ищецът своевременно е поискал присъждането на разноски. Разноските за юрисконсултско възнаграждение се дължат, като размерът им се определя по чл. 25 НЗПП. Алинея едно от този текст е дал граници на дължимото възнаграждение, а алинея две – възможност то да бъде увеличено с оглед цената на иска. Този съдебен състав намира, че определяйки възнаграждението на юрисконсулта в минималния размер е съобразил фактичестката сложност на делото. Касае се за еднотипна защита по иск по чл. 55 ЗЗД. Изложените в исковата молба обстоятелства по действителност на договорите за кредит са написани общо за всеки от тях, независимо от техния брой и заемополучатели. Исковата молба съдържа, освен общите постановки за недействителност на договорите и клаузи от тях, размера на вземанията и договорите, без изрично описание кога са престириани сумите по тях и на какво основание, което обстоятелство е изследвано със съдебното решение. Производството по делото е могло да приключи в едно съдебно заседание, но поради процесуалното поведение на ищеца, делото е отложено и са проведени още две съдебни заседания, без обаче да се събират доказателства.

По-високият материален интерес по делото обаче, според този състав, в тази хипотеза обуславя по-високо възнаграждение, доколкото исковете са предявени като частични и възнаграждение се дължи в това производство за целия размер на вземанията. Ето защо, възнаграждението следва да се увеличи до 540.00 лева – максималния размер, предвиден в чл. 25, ал. 2 вр. ал. 1 НЗПП, тоест възнаграждението се увеличава с още 440.00 лева. Съобразявайки общия материален интерес по делото, размера на уважената част от иска /20461.18 лева/, дължимото юрисконсултско възнаграждение възлиза на 380.82 лева.

Според този съдебен състав липсват основание за приложение на разпоредбата на чл. 26а от Наредба за заплащането на правната помощ в настоящото производство. Съгласно чл. 26а от Наредба за заплащането на правната помощ правна помощ при обективно съединяване на искове се заплаща отделно за всеки иск съобразно предмета, правното основание и материалния интерес. При тълкуване на посочената по-горе разпоредба се налага извод, че законодателят действително е предвидил възможност при обективно съединяване на искове възнаграждение да се заплаща отделно за всеки иск, но само когато предмета и основанието на исковете са различни. Действително предмет на разглеждане в настоящото производство са 42 броя обективно кумулативно съединени искове. Същевременно, обаче, всички искове имат еднотипен предмет и почиват на едно и също основание, респективно имат едни и същи фактически състави, подлежащи на установяване в производство. Следователно не е налице възможност за прилагане на разпоредбата на чл. 26а от Наредба за заплащането на правната помощ, доколкото в настоящия случай предмета и основанието, на което почиват разгледаните в производство искове са еднакви. Изводът се подкрепя от характера на отговорността за разноски – да не служи и да не се използва за неоснователно разместване на блага, което би се получило, ако се приложи Наредбата в случая. Именно с цел да се избегне злоупотреба с права съдът може да откаже да приложи дадена норма, в който смисъл е и решение на СЕС по дело С-438/22. Предявяването в един процес на частични съединени обективно искове, вземанията по които произтичат от едни и

същи обстоятелства, ерго имат еднотипна защита, по които се дължи една държавна такса, не позволява да се иска възнаграждение по всеки иск поотделно, в която хипотеза понякога би се достигнало до възнаграждение по-голямо от цената на иска.

Така мотивиран, и на основание чл. 248 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 21436 от 29.12.2023г., постановено по гр.д. № 25330/2023г. по описа на СРС, 55 състав, *в частта на разноските*, като

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК и чл. 78, ал. 1 вр. 8 вр. чл. 25, ал. 2 вл. ал. 1 НЗПП, „Сити кеш“ ЕООД, ЕИК 202531869, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „Славянска“ № 29, ет. 7, **ДА ЗАПЛАТИ ДОПЪЛНИТЕЛНО** на „Тесдо“ ООД, ЕИК: 206629393, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Васил Левски № 70, ет. 2, ап. 8, сумата от **380.82 лева** – направени в настоящото производство разноски съобразно размера на уважената част от исковите.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба с вх. № 31548/31.01.2024г., подадена от „Тесдо“ ЕООД, чрез юрисконсулт Стефани Андреева, с която се иска изменение на решение № 21436 от 29.12.2023г., постановено по гр.д. № 25330/2023г. по описа на СРС, 55 състав, в частта за разноските, в останалата ѝ част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от получаване на съобщението.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____